

da Commissionen ikke selv ved nogen foregaaende og samlet Overveelse har gjort sig det klart, hvorledes den vilde vurdere disse Momenter, vilde det kun lidet nytte her at fordybe sig i en Undersøgelse heraf. Det er endog umuligt at finde nogen Forklaring af Aarsagen til, at paa mange Grunde, der synes at være under ganske de samme Vilkaar i Henseende til Belliggenhed, Dybde, Afgang til Veie osv., er Værdiforhøielsen ansat forskjellig og varierende fra Nabo til Nabo. Nogen Oplysning kan dog hentes ved at sammenligne Expropriationstaxatorernes og Værdiforhøielstaxatorernes Ansættelse af de samme Grundstykker, forsaavidt dette efter det meddeelte Materiale lader sig gjøre, hvilket dog ikke er i nogen stor Udstrækning. Ansættelserne ere flete omtrent samtidig, og to af den første Art Taxatorer have i Forbindelse med „den Ledende, Oberst Divesen“ deeltaget ogsaa i den sidste Forretning. Det fremgaaer af en saadan Sammenstilling, at Byggefriheden overalt er ansat til en større Værdi end selve Grunden efter den berettigede Brug, der hidtil har kunnet gjøres af den. I mange Tilfælde taxeres Byggefriheden til det Dobbelte, det Tre dobbelte, det Fjerdobbelte, ja indtil det Syv dobbelte, og derover af Grundenes nuværende Værdi, saaledes som denne fremgaaer af den Erstatning, Staten ifølge Taxation af tildeels de samme Mænd har tilstaaet Grundeierne for exproprierede Dele af deres Terrain. Hvor en Quadratalen Grund, afstaaet til Veie og Gader, har været taxeret til 48 β . (f. Ex. langs Farimagsveien), er Byggefriheden ansat til saadanne Beløb som 1,0, 2, 2,11, 2,5, 2,8 Rd. pr. Quadratalen; til Erstatninger af 60 β . pr. Quadratalen svare Værdiforhøielseansættelser af 2,0 Rd., til 72 β . svarer 4,1 Rd., til 1 Rd. svarer 5 Rd., i et enkelt Tilfælde, saavidt det kan sees, til 16 β . endog 3 Rd. — Efter denne Taxation tør det ikke ventes, at Byggefriheden vil blive indfriet hurtig og for større Strækninger ad Gangen. Og dette maa dog have været Lovens Hensigt. Ligesom man har sluttet Handelen med Kommunen om Fæstningsterrainet under Cet og indrettet Betalingen efter, at den skulde erlægges strax, eller dog i en kort Tid, saaledes vilde det ogsaa være nyttigst for Staten, at den hurtig

og saavidt muligt paa een Gang affandt sig med de private Eiere om Fæstningsfærdituten. Allerønskeligst var det, at alle Grundeiere indløste deres Byggefrihed i de første fem Aar; Loven søger ogsaa at tilskynde dem dertil ved de Fordele, den paa forskjellig Maade tilbyder, men det hele forfeiles, naar Værdiforhøielsen ansættes efter en saadan Maalestof, at Eierne slet ikke kunne indlade sig paa at løskjøre deres Grunde fra Servituten. Man maa erindre, at der umiddelbart udenfor Demarcationslinien endnu henligger anseelige Strækninger, der kunne bebygges, og at Staten selv efter Loven af 1867 har skabt disse private Grundeiere en meget overlegen Concurrent ved at sælge til Kommunen udstrakte Arealer med fuldstændig Byggefrihed. Det kan kun lidet nytte Statskassen, at der paa Papiret er opført store imaginære Værdier, naar disse ikke praktisk omsættes i klingende Mønt, og dersom Taxationerne ere saaledes, at der udfordres Tvang og Plagerier imod Eierne for at faae dem til at friskjøre smaa Brudstykker af deres Eiendomme, saa gjør Staten en ulige flettere Handel, end om den strax havde faaet det hele Mellemværende klarer for et mindre, men virkelig oppebaaren Sum. — Mindretallet har derfor overveiet, om det ikke for Grundeiernes og i endnu høiere Grad for Statskassens Skyld vilde være rigtigt at aabne Afdgangen til en Overtaxation af Værdiforhøielsen og altsaa indbringe et Lovudkast, som i denne Henseende supplerede Loven af 6te Juli 1867. Det har imidlertid ikke villet foreslaae noget saadant Skridt, navnlig fordi det maa befrygtes, at der endnu ikke foreligger tilstrækkelige Data til at betrygge en rigtigere Ansættelse. Taxationen gjælder som anført kun for fem Aar fra den 1ste November 1869. I dette Tidsrum vil en Grundeier, hvis det af særlige Grunde er ham i høj Grad magtpaaliggende, kunne indløse Byggefriheden for mindre Parceller af sit Terrain, og det tør vel forudsættes, at Ministeriet ikke vil besvare den i Loven tilladte Udskykning høiere end absolut nødvendigt. Og efter Udløbet af de fem Aar vil der have sig fiffre Data at holde sig til, end der nu frembyder sig. Man vil for det første da være bleven belært ved